

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K.
 Skupno v edne fare 4 K.

Cena Novin v Ameriko je na leto 12 K.
 Cena ednega drobca je doma 6 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Csensovdh, CSERFOLD, Zalamegye.
 K tam se more pošilati naročnine i vsi dopisi, ne
 pa v tiskarno.

*Vsi naročniki tak domači kak ameriškanski
 dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
 „Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
 Srca Jesušovoga.“*

Odgovor na dvoje pismo.

Prečastiti Gospod Vrednik!

Že lani v jeseni sem Vam pisao, da
 či ščemo občuvati naše Novine, Marijin
 List in Kalendar v toj dragoči, morete
 povekšati ceno. Z vašega odgovora sem
 vido, ka do zadnje sile ne bi radi ob-
 teršili naših cenjenih naročnikov, zato
 smo mi ostali pri staroj ceni, tiskarna
 jo je pa skoro vsaki mesec povekša-
 vala. Istina, veselo je bilo čitati v No-
 vinah in Marijinom L. imena far, ve-
 snic in posameznikov, ki so z milodari
 podpirali i menšali dug, in čiravno
 mam trdno vūpanje, ka tūdi v bodoče
 milodari ne zmenkajo nego bodo ešče
 vekši, vendar moremo vtrditi življenje
 našega tiska z naročninov. Vsaka živa
 dūša vidi, kak strašno je vse drago
 posebno obleka. S papirom je ravno
 tak. Pravijo ka v Beči i tūdi indri, si-
 romaški lūdje hodijo po vulicah in na
 dverišči po smeteh, iskajoč žalože pa-
 pira in cot, štere za drage peneze
 tržijo v tovarni (fabriki) za delanje
 papira. Več novin so že stavili, ar so
 ne mogle naprej. No, pa v mestu je
 ešče vsikdar zadosta novin, posebno
 židovskih, zato si lūdje lahko zbirajo.
 Mi pa mam samo edne in bi te mogli
 staviti? Bog ne daj. To bi bilo preveč
 žalostno za nas in veliko veselje za
 naše sovražnike.

Prečastiti Gospod, podignite zato
 ceno teliko, da z rednim plačūvanjom
 naročnikov vse sproti lahko rešite. Se
 razmi, to bi ostalo samo do konca
 bojne ali dokeč ne mine ta dragoča,
 potem pa lahko znova začnemo po
 staroj ceni. Oh, či bi mi meli svojo
 tiskarno, koliko cenejše bi nam ho-
 dilo! Kdaj pride to?

Človek si niti misliti ne vūpa, da
 bi zavolo povekšane cene što izmed
 starih naročnikov odstopo, rekoč: Rajši
 nikaj neščem čteti, kak pa tak drago

plačūvati. Ali pa da bi što pravo:
 Rajši se odpovem Novinam in si na-
 ročim kakše falejše druge novine.
 Takši človek bi pokazao, ka njemi je
 deveta briga slovenski tisk in tūdi bi
 pokazao ka je mrzel Slovenec. To je
 izdajalstvo in sramota! Pa toga se ne
 bojimo, ar so naši vrli naročniki do-
 zdaj zaistino z veseljom čitali naš tisk
 pa ga tūdi radovalno podpirali. Daj
 Bog dosta takših ešče v bodoče.

Širitel.

„Novine“.

„Novine“ od 21. okt. letošnjega leta
 sam 27. okt. v roke dobo. Vsakši den
 sam hodo v pisarno gledat, če so že
 prišle, ali vsigdar sam mogeo oditi
 brez njih. Dnes komaj, kda že dragi
 rojaki doma nove čtéjo, sam je jaz
 dobo, kakpa, s tem vékšim veseljom.
 Najprle sam pogledno novice iz doma-
 čega kraja, od dragih Slovincov; za
 tem sam začno čteti od začétka. Med
 čtenjom mi je nekše veselje ogrevalo
 srce. Pri srci mi je bilo, kak či bi
 doma bio in gučao s starši in bratjov.
 Kak tūdi ne bi? Ve sam v domačem
 jeziki čteo, v takšem jeziki, kak so me
 ljūba mati ešče v zibeli včili in kak si
 doma gučijo. Med tem sam si eto mi-
 slo: Kak veliko veselje nam ne bi bilo
 dano vživati, či ne bi meli naših „No-
 vin“. Hvala Bogi, mam je! Vsakšo
 nedelo se čtéjo skoro pod vsakov slo-
 venskov strehov in vnožino vojakom
 prihajajo na vsa bojišča, jih tolažijo
 v strelnih jarkih s svojimi navuki in so
 jim večkrat v dugom časi edino pismo
 iz dalešnje domovine. Kak velika zgūba
 bi bila za vse, či bi usoda pretrgala
 nit življenja našim „Novinam“. Bog
 ne daj, ka bi „Novine“ henjale hoditi!
 Tak sam na tihom mislo in Novine
 pred seboj držao. Obrne sam je in
 čteo zadajo stran. Pod „Listkom“ med
 „ednim pa drugim“ je pisatelj tistih

rend naznano bratcom „Novin“ bridko
 resnico. Tam pravi: „Za istino, samo
 milošča božja „Novine“ gor drži.“ —
 Slovenci, čūjete, naše lepe, v našem
 domačem jeziki pisane „Novine“, štere
 nas celo leto hranijo s tak jako potre-
 bnov dūšnov hranov, štere so razved-
 rilo za našega dūha in naše veselje,
 štere smo tak dugo želno čakali — so
 v nevarnosti, so pomoči potrebne!
 Dragi Slovenci, či ščemo „Novine“
 meti, jih moramo podpirati! Tū je guč
 od naročne. Poglednimo jo! Na prvoj
 strani vsakših „Novin“ stoji pod na-
 pisom. Či vzememo v roke „Novine“
 z mirnih časov, vidimo tam ravno tisto
 ceno kak v denšnjih. Zdaj se pa pi-
 tajmo: Ali je mogoče ceno Novinam
 obdržati in ešče edno pitanje, kak se
 je moglo do zdaj izhajati s starov na-
 ročninov? — Odgovor na drugo pi-
 tanje: Gosp. Vrednik je dozda nej šteo
 naročnine zvišati, ar si je etak mislo:
 Čiravno so Novine že na dugi, naročne
 ne zvišam, liki s' prošnov se obrnem
 do mojih dragih Slovincov; proso jih
 bom, kelko što premore, naj mi po-
 maga. Slovenska srea so nej odbila
 njegovih prošenj in dobo je pomoč
 v prvoj sili. — Ednok, dvakrat ide
 s prošnov, ali dugo to ne more biti.
 Vsakše novine morajo shajati z naro-
 čninov, na almoštvo se nemrejo za-
 našati in tak morajo tūdi naše „No-
 vine“ meti stalno podlago v zadostni
 naročnini. S toga lejko zememo odgo-
 vor na prvo pitanje: „ceno „Novinam“
 je nej mogoče obdržati. Zgoraj omen-
 jeni Gosp. pisatelj je tūdi že bonkno
 na to strūno, najmre s zvišanji naro-
 čnine. Te gospod nam je tūdi obečao
 popirati stroške „Novin“, ka de v sakši
 lahko vido črno na belom, kak je
 z njimi. — Za gučati mi drugi zato
 ravno dosta nemamo, zato ka, — kak
 ste že čali — Gosp. Vrednik ma za-
 dajo reč — samo on lahko pove stalno;

mi drugi jemi samo razprostiramo svoje misli. Či pa on zapiše v „Novine“ višjo naročnino, naj znate, ka je to nej on od samoga sebe zapisao, liki skrb za naš domači list, njemi je potisnila pero v roko. *Bistrički.*

— *Urednikov odgovor je to.* Kak me ti gospodje z pismom prosijo, naj podignem naročnino, tak me drugi z rečev na to opominajo. Tak vojaki kak domači me tak rekoč silijo, naj preštimam potrebe časa i ne neham prepasti ljubljenih Novin. Bodi vam, da vsi želite. Jaz bi se tota najraj še dale mantrao i k leti kak letos nanašajoč se na dobra srca. Tak mislim náime, ka je vüpanje v Boga, v njegovo očinsko previdnost najmočnejša podlaga za obstanek naših Novin. To vüpanje nas je dozdaj še ne vkanilo, pa mislimo ka nas k leti tudi ne bi. Ali da vsi tak želite, privolim i podignem naročnino. Podignem jo pa samo teliko ka se vam, dragi moji vola spuni, vse drugo pa naj ostane pri starom: prosili mo i nadele podporo, naj ne zgubimo plače mi ki se vüpamo i vi ki štete darivati. Če náime podpore ne bi davali, ne bi meli 1. dela v tistih vnoгих svetih mešah, štere se služijo za darovnike i štere so že na deset let naprej dolplačane v Celji; 2. pa ne bi meli tudi tiste posebne plače zagotovljene v nebi, štero z podporov služite. Podpora na dober tisk naš je náime ne drugo kak širjenje božjega kraljestva, za štero je Jezus svoje božje, neskončno življenje darüvao. To pa neskončno plačo služi. *Zato naročnino podignem samo za dve koroni za leto 1918. Kam de od deset falatov več Novin hodilo plača vsaki naročnik šest koron na leto 1918. Zato plače dobi Novine, Marijin List i Kalendar Srca Jezusovoga vsaki naročnik.*

Ki pa na svoj lasten naslov žele dobiti Novine, Marijin List i Kalendar Srca Jezusovoga, plača osem koron zavolo dragše poštnine na leto 1918.

Zdaj si pa gučimo nekaj malo še dale. Lani smo 2768 K 95 f. več potrošili, kak dohodkov meli iz naročnine i podpore skupno pri našem tiski. Z tem dugom smo začeli letošnje leto. Jeli lepi začetek? Tiskarna nam je, kak je prav pisao više neki gospod, zmerom podigavala stroške, naročnina je pa stara ostala. Tak je prišlo do toga, kak smo že naznanili, ka vsaki teden zvün papira i domače poštnine moremo više dvestokoron plačati samo v tiskarno. To je okoli edenajsetjezero koron na leto. Za papir samo za Novine moremo desetjezer koron platiti

na leto, naj ga samo dobimo. Z domačov poštninov je to 22 jezero koron potrošov na edno leto samo za Novine. Za Kalendar plačamo zvün pošte pét jezero koron, za M. Liste zvün papira više štiri jezero koron. — Vnogi so nas tudi vkanili, neso plačali naročnine. Pošilali smo njim naše čtenje 10 mesecov brezplačno i zdaj kda smo je na plačilo opomenoli, so nam je nazaj poslali ali pa mi mogli staviti.

Redno se tudi ne plačuje v nešternih mestah — ali malo je takših, največša večina pošteno plačuje — naročnina. Pa poleg vseh teh nevol li to vüpanje mamo, ka letošnje leto z nikšim dugom ne dokončamo. Dobro slovensko ljudstvo nas je podpiralo z lepimi darovi. Naj je blagoslovi zato najslajše Srce Jezusovo, Njemi pa bodi večna slava i čast po Mariji, Materi božjoj za dobrote te zvünredne, z šterimi nas je to leto obsipalo. Z temi rečmi odpremo pobiranje na Novine, Marijin List i Kalendar Srca Jezusovoga za l. 1918. Pobiranje se začne zdaj i de trpele do 31. decembra tekočega leta. Polovino naročnine vsaki mora dolplatiti zdaj naprej, ali k meni se samo po 15. decembri sme doposlati. Prle morem náime staro v red postaviti. Od 15. do 31. decembra poberte dragi širitelje naročnine konči polovino za leto 1918.

V Marijinom imeni na delo! Ona naj vas vodi! Dragi stari naročniki ne odstopite! Novi prihajajte! Vsaka slovenska hiša naj ma naše slovensko čtenje. *Vrednik.*

Bojna.

8. nov. Taljane nazaj tiramo. Do zdaj smo vlovili 250.000 Taljanov, 2300 štukov.

Na Flandrskom boj topovski pri Pascheandale.

Francozi so napadali.

9. nov. Naše čete i na Tirolskom so napredüvale.

Na Flandrskom boj topovski pri Pascheandale.

10. nov. Vu besnom bitji na ulicah smo pozajeli varaš Asiago. Taljani so začnoli napadati.

Prišli smo do Piave. Znovič smo vlovili 10.000 Taljanov.

Na Flandrskom bobneči ogenj, angluški napadi.

Na Törskom bojišči vu Palestini (sv. zemlja) Törki nazaj idejo pred Anglušom.

11. nov. Pri Piave se pripravljajo Taljanje, da proti stanejo. Na Tirolskoj meji se Taljani proti postavljajo.

12. nov. Pri Piave so Nemci pozajeli mostič Vidor.

Vu drugom mestu smo celo divizijo odrezali i zgrabili ednoga generališa, 10.000 možov.

Na Flandrskom so Angluši napadali.

13. nov. Na Flandrskom pri Dixmuiden topovski boj. Tak i na Macedonskom fronti.

14. nov. Taljanski front. Pri Piave topovski boj. Tak i na Flandrskom.

15. nov. Pri Piave nikaj ne novoga.

16., 17. nov. Na Tirolskom je pretrgana talijanska fronta. Zavzeli smo Feltre, Primolano, Lisser utrdbe. — „Saxonia“, „Baltic“ angleške ladje so Nemci potopili. — Monte Castel Gomberto je v naših rokah. — V Macedonii pri Ochrida jezери smo naprej prišli. — Cimont smo zavzeli. — Prek Piave vode so stopili naši domobranci i više 11 jezero Talijanov zgrabili. — Pred Benetkami (Venezia) stojimo.

Francoški ministerski predsednik Painlevé od položaja.

Petrograd so na čas vu svojo oblast dobili ekstremisti. Nego vlada je red nazaj postavila.

Dosta divizij smo poslali Taljanom na pomoč. Front Taljanski so namre — ne vemo, kak — prek vdarili. Druga vojska je dosta zgubila i Benetska provincija je odprta bila pred sovražnikom. Brezi zvanja so se Francoške čete pašile na pomoč i so tak gori stanole na Taljanskem fronti, da to dovršavanje je na vse kraje pobüdilo čüdivanje. Že so Angluši tudi na Taljanskem.

Dom i svet. — Glási.

Vmrila je tudi v Slovenskojvesi naša vrla širitelica, *Dončec Rosika*. Bila je zgledna, pobožna dekla, kakših je malo najti. Dolnjesinički g. plivanoš dr. Lenaršič Mirko, njeni spovednik nam pišejo od njé, ka je vsaki teden bila pri njih pri spovedi i vsaki den pri sv. obhajili. Po sv. obhajili je šla vseli v fabriko v Monošter. Ne se njoj je vnožalo vsaki den napraviti pot v D. Sinik, čeravno ta vés ščista v drugi kraj leži kak Monošter. Njo je lübézen guala do Jezusa. V fabriko je hodila, pa le ostala čista dekla, štera je z celoga srca vabila svoje pajdašice pod Marijino zastavo. Z kelikov potrpežljivostjov je širila M. List i Novine! Ešče na smrtnoj posteli njoj je na misli bilo to lepo naše čtenje, na štero je podporo pobrala i vmirajoč imenüvanomi g. pl. prek dala z pismom na naše vredništvo naslovljenim. V tom z veseljom naznanja kak rada se trüdi za naše čtenje, kak rada je pošila vojakom, kak rada je nabrala lepo podporo na njé. Zaistino nesebična lübézen dobre slovenske deklé! Kda sem pred par leti pohodo v monošterskoj svilnoj tovarni pokojnoga Dravec Lujza

i bi me te pokojnoj Roziki prestavo: glej to so vrednik M. Lista — je od veselja ne kam bila. Nikdar se ne mogla v svojih pismah zadosta zahvaliti, ka se trudimo za razširjenje Marijine časti! Oj kak istinsko je ljubila nebesko Mater ta dobra duša! Dragi naročniki, molite za njo, ka pride čem hitrej v njeno družbo.

* * *

Z Cankove nam glasijo tudi sledečo žalostno novico: Vmrila je deklica 28 let stara *Žalman* Jozefa bratana našega vrednika. Bila je betežasta celo leto. To je znala cela fara, ar je v Čerkvi, kam je rada hodila, falila. Naenkrat se razglasi, da njej na spoved idejo. Čudivali smo se vsi in pravili med seboj, tede pa li mogla vmreti. Vsigdar je rada čtela Novine in Marijin List, najbolje pa zdaj vu betégi. 3. je bila previdena z svetstvi za mirajoče i 5. je sladko zaspala v Gospodi. Darovala je 50 koron na zidanje Klostra svete Družine. Sprevajalo jo je 44 v belo oblečenih deklin; obdarovana je bila z mnogimi venci od svojih pajdasič. Sprevedili so jo vnožina zancov in redbina, med njimi žaluvajoča mati, dva brata in dve sestri k večnomi požitki. Bodi njej zemla lehka, molimo za njeno dušo.

Od naših vojakov. Mrtev je: *Klementič* Martin z Beltinec. Spadno je v 12. talijanskoj našoj ofenzivi. Naznane smrt njegovo g. Vörös Viktor, poročnik. Testi g. naznanja, da je pokojni bio goreči kristjan, vrel častilec Srca Jezusovoga i zaveden Slovenec, ki je ne samo z rečmi, nego tudi z djanjom pokazao, da ljubi svoj slovenski narod i jezik. Zročimo ga v toplo molitev vernikov, njegovej ženi i rodi pa izrazimo globoko sožalje. Naj je tolaži predobro Srce Jezusovo.

Zahvalen vojak. Odlikovan je z malov srebrnov svetinjo *Stojko* Jürrij, desetik 20. dpp. z Gomilic. Prvi dár, šteroga je dobo za odlikovanje, 5 kor. je poslaol na podporo našega dobroga tiska. Samo sebe hvali to dobro delo.

Pokojnino (penzio) so v našoj púšpekiji od 1800 kor. na 3000 kor. podignoli od novoga leta naprej pri duhovnikah. To pokojnino plačajo samo duhovniki za svoje sobrate duhovnike.

Kukurico za domači gospodárski posel (krmljenje) sme vsaki mlin mleti ne da bi njemi trebelo klice odločuvati. Pri mletji za ljudi pa se moro klice odvzeti. Z teh se olje dela. Pri 100 kilah se odvzeme od 6 do 10 kil klic.

Teško so ranjeni okt. 22.: Vogrinič Ferenc od Sv. Jelene, Ploder Jožef od Sv. Jürja i Küplen Jožef, desetik od Grada. Naznane četovodja v 36. top. p. Boka Janoš.

Slovo vzeme od starišov, bratov, sester, duhovnikov i fare beltinska pa vrednika naših Novin Horvat Pavel, 10. dbc. z Bratonec. Prosi molitve zasé, ka de Bogi povoljno mogo živeti v strelnih járkah, kam se podáva.

Zmrznolo je date. V Ritkarovcih je Windisch Francek, 7 let star deček zavdaro v log, tam zablode, ga je tu noč zadobišala, je zaspao i zmrzno.

Podpora na naš slovenski tisk. Z zahvalnostjov naznanimo, ka smo od mil. púšpeka 400 kor. podpore dobili od tistih darov, šteri so meseca oktobra brani po vseh farah na dober tisk.

Odlikovanje. Mlinarič Anton poddesetik z Gančan, Ružič Števan, desetik, z Nedelice, vojniva peka sta odlikovaniva z železnim križecom na traki. Srčen pozdrav pošiljata svojim domačim.

Podigne se cena duhana. Ta podražitev pa nikaj ne vznemirja naše duhanose: ščavnjek, lipovo cvetje, dotelica, gáves se brezplačno najdejo kdekod okoli hiše. To je náime njihov duhan.

Za blaženoga se proglasi v kratkom časi, duhovnik, častitlivi Don Bosko, ustanovitelj Salezijanske Družbe. Narod se je leta 1815, mro je 31. januara 1. 1888. Z dovolenjom vlade so ga pokopali v salezijanskem semenišči za misijonare v Valsaličah poleg Turina. Zavolo njegovega svetoga in čud punoga življenja, je sv. Cerkev že pred par leti začela preiskavati vsa njegova dela in ga proglasila za častitlivoga. To je prva stopinja. Druga stopinja pa pela do poglašenja za blaženoga. Ta se je začela pretečeni mesec s tem, da so odprli Don Boskov grob in pregledali njegovo telo. Po 30 leti kak je pokopani, so najšli celo telo v stani mumije, to je, nerazpadjeno; nos, vüha, zobje in obleka so popolnoma nepokvarjeni. Poslana komisija je vse na tenko zapisala in stem svedočanstvom se je začela priprava za proglašenje med blažene. Nazoči je bio pri tom preiskovanji Don Boskov vučenec in prvi salezijanski škof, kardinal Janez Kaggerio, ki je v te namen prišeol iz Rima v Turin. Preci časa so pustili odprti kameniti grob, ar je neštevilno ljudstva prihajalo častit svete ostanke. Zastalno ešče ne vemo gda pride zaželjeni den, nego vüpamo, ka je ne daleč. Jako toplo vam priporočamo vsem Slovencom, da molite v te namen, namreč, naj Bog pomore, da bi kak najprvle mogli na oltari častiti toga svetoga moža.

Na podporo M. Lista i Novin je † Dončec Rozika nabrala v Slovenskoj vesi 30 kor. 55 fil. Darovali so: Dančič Marija 20, Dančič Ferenc 40, Anderko Ferenc žena 60, Šemedič Marija 40, Dančič Števan 20, Pavlič Janoša žena 80, Žampar Ana 40, Windisch Ferenc žena 20, Dančič Janoša žena 20, Korpič Jožef 40, Dančič Marija 40, Korpič Ana 50, Damnjan Marija 50, Domnjan Ana 50, Čvornjek Terezia 40, Dančič Karol 50, Pavlič

Karol 60, Dančič Lujza 40, Domnjan Marija 40, Lano Terezia 40, Domnjan Terezia 40, Korpič Katica 60 filerov. Oreovec Terezia 1, Gáspár Ana 1, Zampár Terezia 1, Császár Ana 1, Šemenik Alojz 1, Korpič Franciska 1, Pávlič Ana 1, Oreovec Ana 1, Korpič Alojz 1, Korpič Ana 1, Pávlič Ana 1, Čvornjek Mari 1, Zampár Ana 1, Bájzek Jula 1, Domnjan Ferenc žena 2, Korpič Ana 2, Dánčič Ana 2, Dánčič Rozika 2 koroni. — Marija plačaj vam trüde i dare vsem v večnosti. Vrednik.

Dar kralice. Cerkev sv. Balassa-Gyarmat so lani porobili. Kralica je vu novo monštrancijo dragi kamen darovala.

Dari francoških katoličanov. „A Sziv“ poroča, da so francoški katoličane na vojaške oltare 1,161.000 vkúp pobrali.

14. nov. se je ponižala cena svinj. Na Dunaji (Wien) vu malom odavanji je meso bilo 13 K 20 Al., špeh 19 K.

Med tobak búkovo listje. Skoz smo čüli, da v Austriji med tobak je búkovo listje zmešano. Je bilo zmešano 10 procentov, zdaj pa, kak finančni minister šče, bode 40 procentov, skoro polojno. Búkovo listje de se mečalo vu tobačnom ekstrakti. More se, prej, zdaj spadnjeno listje brati. S drugim listjom se ne sme mešati. Samo v dunajskoj (Wien) gošči vüpajo dobiti okoli 1.000 vagonov búkovoga listja. — Bode po tem dosta tobaka!

Zaje ne slobodno rekvirirati. Več mestih so šteli zaji tudi rekvirirati. Podžupan je odločo, da se i zaji morejo vkúp spisati i se nihajo na kúretino. Ka pa više hodi, se niha za živino vu prvom redi.

Sedmo vojno posojilo. Čas podpisovanja od 15. nov. 1917 do 14. dec. Vó se da 6% i 5½% posojilo. Cena 6% posojila od 15. nov. do 1. dec. 96 kor. 10 fil., od 1-ga dec. do 14. dec. 96 kor. 32 fil. Cena 5½% posojila od 15-ga nov. do 1. dec. 91 kor. 25 fil., od 1. dec. do 14. decembra 91 kor. 49 fil. 6% posojilo najoprvim zoj prinese 1. aug. 1918, 5½% posojilo pa 1. junija 1918.

Dva milijona vojnih zgrabljenih na Nemškom. Nemški listi poročajo, da število vlovlenih že prek stopi številko dveh milijonov. To so samo tisti, ki so vu taborih vpisani. Ne so notri zračunani oni, ki se prevažajo, ki so v etapskom ozemlji, so premenjeni ali so pa mrlí.

Neverjetno — pa resnično! „Slovenec“ poroča: Te dni se je zgodilo to le. Na odavanje je bio slab konj, odajalec i kúpec sta ga nazvala „kramp“. Odani je bio za 800 koron. Sledi je odani bio za 830 koron. Ne davno so

ga pa spoznali toga „krampa“ za posebno dobrega i plačali za njega 3.600 koron. V bojne je odišo.

Taljani se tožijo. Na ednem stajerskem kolodvoru se je zgodilo, da se je eden taljanski vlovleni častnik tožjo, da je vu odpretom vagoni stoječ prevažajo. Častnik železniski je odgovoro, da so železnice ne pripravljene bile na tak veliko pohajanje Taljanov.

Zvon je odskočo. Vu Oberhaag se je zgodilo, da vu noči je doli vzeti bio 200 kil žmeten zvon. Znamkar je kjer pokopani.

Čopinska cerkev je nazaj dobila zvon, 92 kil je žmeten.

Slobodno de zarezavati teličke pod 3 letom? Znano je, da vu začetki bojne teličke zarezavati je slobodno bile samo s dovoljenjem. Lani je dovoljenje vu županiji Vaš odpravljeno bilo i slobodno so zarezavali teličke na potrebcino domače i za krajino. Vu političnoj komišiji je govor držo poslanec deželni dr. Vargha Gabor. On tak meni, da vu okroglici Monostra je za dosta krme, pavri lahko držijo teličke. Zaman so ovi gučali, da paver telko razmi, da pod sehom kopa zemljo, či brezi potrebcine da zarezati teličke. Vargha je li trdo, da paver vu okroglici Monoštarskoj se da oslepiti od penez pa ne mara, či njemi štala prazna bode. — Na konci je odločeno bilo, da i na dale do se slobodno zarezavale teličke brezi dovoljenja, nego posebna paska de držana nad okroglinov Monostirskov.

Pomali vse dobi maximal ceno.

Od dneva do dneva čitamo vu novinah, da maximal ceno dobi eden za drugim: šrevelj, teja, sveče, konci pa što zna, ka vse. Ka nam to vala? Kak edno ali drugo blago maximal ceno dobi, več ga ne ga, skrije se. Či paver more svoj pov deliti s drugimi i pri njem naidejo, zakaj se ne išče i ne naide pri velkih tržcah?

Vojaški pozdravi.

Pozdrav pošiljajo: Kološša Martin, 31. dbc. z Strehovec; Korpiš Jürrij, vrtač pečin; Benkoviš Štefan, 20. dbc.; Gruškovnjak Martin, tel. v 20. dpp. z Žižkov; Lendvaj Mih., vojni delavec; Ritlep Martin, 3. dbc.; Edšidit Jožef, p. 26 pp. z Gederovec; Zorko Edm., por. 32. dpp. z Beltinec; Tibaut Marko, topničar od M. Nedelje; Grebenar Ernest, Sukiš Ferenc, Grebenar Ferenc z G. Sinika; Gáll Ferenc, Senšar Ferenc z Otkovec, huzárje 15. hp.; Čelec Štefan, desetnik; Grah Jožef, 31. dbc. od Grada; Smolko Štefan, p. 26. pp. z Beltinec; Hozjan Martin, p. 29. pp. z Črensovec; Koštric Štefan, p. 48. pp. z D. Bistrice i pajdaši; Novak Franc, 5. huzár; Horvat Anton 18. dbc. z Bakovec; Horvat Martin, 11. dbc.; Gergorec Janoš, trenski vojak z Petanec; Šeruga Štefan, p. 48. pp. z Beltinec i pajdaši; Stajer Andraš, p. 76. pp. od Grada; Hozijan Martin, huzár 9. hp.; Gjörök Ferenc, častniški sluga, z Martjanec; Grah Jožef 31. dbc. od Grada; Horvat Jožef, topničar; Horvat Štefan, podd. 14. nap. div.; Mesarič Štefan, p. 29. pp.; Lendvaj Mihalj, p. 71. pp. z Melinec; Buhaneš Stevan, topničar; Brūnec Ferdinand, topničar z Dokležovja; Prkič Jožef, 14. dbc.; Držaniš Mih. betežen vojak; Oizmariš Ivan, Smodiš Karol, 20. dbca z G. Bistrice; Jeriš Ivan, sanitec z Dokležovja; Kavaš Jürrij, tel. z Harijaneš; Spilak Jožef, bet. vojak, z Brezovice; Kovač Janoš, p. 104. bat. z Bakovec; Doma Števan, p. 48. pp. z Trnja; Gašpar Matjaš, 18. dbc. z Prosečkoveš; Jeriš Ivan, tel. četov. z Dokležovja; Balažic Matjaš, Panker Stevan, Baligaš Ivan, p. 48. pp. z Lipovec; Zsoldos Marko, 20. dbc. z Trnja; Gruškovnjak Štefan, podd. 48. pp. z Žižkov; Farkas Matjaš, 307. dbc. z Hotize; Žilavec Matjaš, vojni delavec z Vandaševsi; Lukaš Franc od zidarske 1/38 stotnije; Forjan Štefan, dt. z Lipovec; Kerpiš Franc, železničar; Pétek Ivan, pazitelj zavzetih; Horvat Štefan z Dokležovja; Škafar z Ižekovec; Perdigal Ferenc z Dokležovja; Pivar z Bratonec, Mariš z Beltinec, p. 48. pp.; Hujš Ludvik z Bakovec i pajdaši, 54. dbci; Regaš Ivan, telefoništa, z Petanec; Lebar Štefan, 20. dbc. z V. Polane; Godina Jožef, tel. z D. Bistrice; Kavaš Balaž, p. 28. pp. z Odranec; Fujs Janoš, p. 104. b. z Radovec; Horvat Šandor, p. 52. pp.; Trplan Mirko, četov. 83. pp. z Markovec; Lang Alojz z Srdiel; Fujs Mihal, dbca; Hanc Ivan, 19. strelec, z Črensovec; Kolenko Jožef, sanitec z D. Bistrice; Žerolin Marko z Medjimurja; Balažic Matjaš, trenski vojak, z Beltinec; Horvat Ivan, 313. dbc.; Prkič Jožef, 18. dbc. četov.; Šömen Janoš, 300. dbc. z Brezovice; Huber Jožef, železničar, z Cankove; Hozjan Martin, p. 29. pp., z Črensovec; Alt Anton, trenski vojak, z Gomilic; Kardinar Jožef, p. 48. pp. z Begojine; Gruškovnjak Martin, 20. dbc., z Žižkov; Kocet Ivan, 20. dbc. z Žižkov; Császár Andraš, topničar; Zókš Anton, z Kovaševac; Beznee Janoš z Bodonec; Gaspár Jožef z Pros. Vesi, vojni del.; Maršič Štefan, 70. dbc., z Ižekovec; Gomboc Anton, p. 83. pp.; Pekliš Jožef, p. 31. pp.; Vidonja Bela, 315. dbc., z Sp. Slaveč; Geriš Štefan, trenski vojak; Bokan Janoš, p. 48. pp., z Doličev; Gaber Stevan, 20. dbc., z M. Polane; Škarjot Ivan, trenski vojak, z Lipovec; Vsem svojim

dragim, oči, materi, ženam, deci, poznancom, redi, farnikom, duhovnikom. Naznanjajo, ka je preebilno dodpira Preb. Dev. Marija. — Mirno pronašajo svoje velike križe, naj samo obranijo domovine i hitrej pride zaželeni mir, za šteroga zadobljenje jako želejo od domaših, naj desta molijo i včas i tudi Jezusove najsvetejše telo pobožne k sebi vzemejo.

Srčno hrepenejo po milom rojstnom domi, šteroga zevejo „Mala naša slovenska krajina, ogratek ograjeni, šteri si vsigdar z ročam nasajeni“; vüpanje majo v Jezusovoga Srea i Bl. D. Marije moči, zato pa prosijo naše molitve zase, pri Jezusi i Mariji njim mi naimo vse lahko sprosimo; naše slovensko štenje njim je v veliko tolažbo v žalosti, moč v slabosti i prava pot njim kaže v nebesko kraljestvo; veselijo se slovenski pajdaše i eden ovoga tolažijo; to je žalosti, kda zbetežajo od bolnišnice do bolnišnice idejo i ne morejo de rok dobiti miloga slovenskoga štenja; nas pobüdjavajo naj li podignemo naročnino Nevin, oni radi plačajo, to štenje je naimo njihovo življenje; mesto kartanja raj dobre guče majo i naše lepo slovensko štenje prebirajo; ne merejo se zadesta zahvaliti sv. Družini, ka jih je iz telikih nevarnosti rešila že tri leta. — Vüpanje vojaki! Vse de dobro, še malo potrpite i pride mir! Vrednik.

Kaj ma priti?

Kak dugo ešče boš morila,
nesmilena, koščena smrt!
kak dugo cvetke boš kosila,
nam tlačila življenja vrt?

Ne čuješ tužnih mater joča,
ne vidiš bled obraz dece?
ne gene prošnja žen te vroča,
za šterim blje jim sree?

Podoba tvoja grozovita,
je glüho-nema, brez oči,
postava *) tvoja strahovita
se vsa do pike dnes vrši.

Veselo pesen póje kosec,
čiravno reže in mori,
življenja novoga je nosec,
za njim še lepše zeleni.

Za tvojim klanjom, kaj ma priti,
prostost življenja, al' pogin?
či biti ali komaj biti,
to rad bi znao slovenski sin.

R. J.

*) Ali pravda, po vogrskom törvény.

Pošta.

Ftičar Petra mati. Hotiz a. Dajte nam na znanje, kda je vaš sin rojen? I če ste že kaj zvedili od njega? — Markoviš Ferenc de maši. Dajte nam glas, če ste že kaj zvedili od vašega, ka ga te ne bomo dalje iskali.

100 litrov domače pijače

Elpis!

vkrepčevalne, tóčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškattelka, meta, pomaranče, strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se pije po leti mrzle po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 12 poštine prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti.

Janez Grolich, drogerlja „pri angelju“ Brno šte. 85. Moravske.